

Танець з вітром

Читаючи книгу
Ані Кучеренко
“Наедине є ночью”

Я думала, що вже поети
Нам все сказали
про красу ночей,
Про ніжність серця
й велич світу,
Про синь небес
і про красу очей.

Та десь беруться
ці слова крилаті,
Що: “Осінь з Вітром
уночі
Завжди кружляють
в вічнім вальсі,
Своєю стежкою йдучи...”

Вони щасливі так були,
Бо разом танцювали.
На спільну радість
журавлі
Вночі їх обвінчали!..

Танцює з Вітром і Зима,
Кружля, пори
діждавшись.

Танцює також і Весна,
Із вітерцем обнявшись.

А Літо! Чусте його?..
Тихесенько шепоче.
Із вітром також і воно
Кружлять у вальсі хоче.

І Літо з Вітром,
прийде час,
Лелеки обвінчають.
В ту мить, коли вони
від нас
У вирій відлітають.

Марія МУХА,
с.мт Володимирець.